

[J. M. Pedersen.]

økonomiske uføre, som den daværende regering havde ført landet ind i. Så der var altså advaret.

Vi er tit blevet beskyldt for at have bedraget vælgerne ved efter valget at gå med til de gennemførte foranstaltninger, men vi har ikke bedraget vælgerne, for vi har på forhånd, forud for valget, forberedt dem derpå. Er der nogen, der har bedraget vælgerne, er det ikke os — vi har sagt til og advaret — men det er de partier, som nok sagde til vælgerne, at der skulle gennemføres nye skatte- og afgiftslove til så og så store beløb, men som har undladt, forinden de indkasserede vælgerens stemmer, at sige til dem, på hvilken måde disse penge skulle skaffes, om det skulle være gennem direkte eller indirekte skatter, om det skulle være gennem omsætningsafgift eller hvad. Det synes jeg det havde været rigtigt at forberede vælgerne på, inden man indkasserede stemmerne på valgdagen.

Hvad den indirekte beskatning angår, har vi altid sagt — og jeg nævnede det i går, det vil man kunne læse i fortrykket, når dette kommer — at hvis der skulle være tale om skatter af den ene eller den anden art, så var det den form for skat, vi bedst kunne gå med til.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var så venlig at takke mig — og det vil jeg selvfølgelig sige ham tak for — fordi jeg i går sagde, at jeg ikke ville tage æren for alle besparelserne i finansudvalget. Nej, jeg alene kan jo ikke gennemføre besparelser dér. Jeg fremhævede da også, at vi alle måtte bestræbe os derpå. Derfor synes jeg ikke, at jeg skulle have bebrejdelser for, at jeg ikke fremdrog enkelte eksempler. Jeg kunne godt, hvis vi skal diskutere dette videre, trække nogle enkelte punkter frem, f. eks. sådan noget som tilskud til by-orkestre og til forsøg med opfodning af jerseykvæg eller lån til lysthuse, men jeg har ikke villet gøre det, fordi jeg ikke syntes, det var rigtigt. Jeg gad vidst, om de borgerlige partier ville have stemt imod, hvis ikke jeg var gået i spidsen. Jeg vil gerne spørge: har repræsentanter for de borgerlige partier i finansudvalget ikke stemt for lignende bevillinger tidligere? Når jeg bliver opfordret til det, kan jeg selv-

følgelig godt tale om det, men jeg havde ikke tænkt at gøre det.

Jeg omtalte statsbanerne og sagde, at vi hurtigst muligt skulle se at få under-skuddet bragt ned ved at afvikle de under-skudgivende sidebaner. Nu hævder det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at det er venstres forslag, at vi skal have hoved-færdselsårer. Det har nu også været vort forslag igennem flere år, men all right, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og hans parti må gerne have æren for det. Det, der interesserer os, er resultaterne, det er dem, vi kæmper for, det er ikke æren. Bare vi får resultater, som kan muliggøre skattenedsættelse, er vi tilfredse.

Aftenskoleloven, som jeg omtalte i går, var det ærede medlem også inde på og sagde, at her havde hans parti også rejst krav om begrænsninger. Jeg vil gerne bede om tilladelse til et kort citat fra Folketingsårbogen for 1953-54, side 405. I sidste afsnit står der:

„Ved tredje behandling stillede under-visningsministeren nogle ændringsforslag af væsentlig formel karakter, som vedtoges uden afstemning. Lovforslaget vedtoges derefter enstemmigt, men således at retsforbundet afholdt sig fra at stemme, idet dette parti havde forskellige indvendinger at gøre mod lovforslaget, særlig for så vidt angår dets bestemmelser om brevskoler, fritidsklubber og ungdoms-vejledere.“

Når det ligger sådan, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens parti har stemt for lovforslaget og vi har undladt at stemme for det, fordi vi ikke kunne få trukket de ting ud af loven, som jeg i går nævnte vi var modstandere af, synes jeg ikke, der er grund til at bebrejde mig, at jeg siger det her. Vi må dog have været mere modstan-dere af loven, når vi ikke har stemt for den, end de partier, der har stemt for loven. Så jeg må dog vist godt have lov at tage lidt af æren for at have draget spørgsmålet frem.

Den højtærede finansminister sagde, idet han kiggede ned på mig — mit navn blev ikke nævnt, men jeg forstod, at bemærkningen var til mig — at jeg i går havde leffet med at tale om skattelettelse, men at skattelettelse ville finansministeren ikke